

остава неразбрано. Щомъ чуете, че нѣкой човѣкъ ви дава петъ хиляди английски лири, това число става интересно за васъ. Вие вече го осмисляте, разбирате и можете да го приложите въ живота си. Това число е интересно за васъ, но не и за другитѣ. Тѣ казватъ: Щомъ ние нѣмаме петъ хиляди английски лири, това число не ни интересува. Сжщото нѣщо се отнася до идеитѣ и мислитѣ на човѣка. Всѣка идея има смисълъ за човѣка дотолкова, доколкото има отношение къмъ него. Щомъ една идея нѣма никакво отношение къмъ даденъ човѣкъ, тя остава безпредметна, тя не занимава неговия умъ.

Христосъ казва: „Илия вече дойде.“ Илия представя законността въ свѣта. Илия представя физическия животъ, въ който човѣкъ трѣбва да се прояви. Илия представя формата, начина, по който може да се прояви грубото човѣшко съзнание. Той представя грубото човѣшко разбиране на живота. Всѣки човѣкъ, който иска да си направи къща, да има жена, деца, той е Илия. Илия дойде на земята, направи си къща, ожени се, родиха му се деца, които той изучи, станата учени, но следъ време той остарѣ, погребяха го въ гроба, опѣха го, и всички негови ближни се провикнаха: Отиде Илия! Илия заминава за онзи свѣтъ, но остава къщата си на своитѣ наследници, да се сждятъ помежду си, кой взетъ повече, или кой кого изигралъ. Следъ наследниците идтъ кредиторитѣ, които разкарватъ жена му по сждилища, докато взематъ това, което имъ се пада. Децата оставатъ на произвола на сждбата, и страданията едно следъ друго зарочватъ да ги следватъ. Какво трѣбваше да направи Илия, за да не се опропасти неговия домъ, да не пострада Синъ Человѣчески? Когато дойде на земята. Илия трѣбваше първо да реди работитѣ си, за да не пострада Синъ Человѣчески. Той дойде на земята, но не можа да уреди работитѣ си, заради което Синъ Человѣчески пострада. Ако въ държавитѣ нѣма законность, нѣма миръ, и между гражданиитѣ не може да сществува добъръ, правилень животъ. При тва положение и царе, и министри ще треперятъ — външно и вътрешно. Каквито сж отношенията на хората къмъ външня свѣтъ, такива ще бждатъ отношенията и помежду имъ. Каквито сж отношенията на държавитѣ къмъ външния свѣтъ, такива ще бждатъ отношенията имъ една къмъ друга. Малкитѣ държави се страхуватъ отъ голѣмитѣ, но и голѣмит се страхуватъ отъ нѣщо. Има една по голѣма Държава ютъ най-голѣмата държава на земята.